तद्न्यद्विष्टि किमिव ज्ञापकं कवेः ॥ ५॥ कथादैर्घानुरोधन वैचित्र्येऽप्यप्रपश्चिते। तद्त्र किञ्चिद्सत्येव वस्तु यत् प्रीतये सता ॥ ६॥ श्लाघाः स एव गुणावान् रागद्वेषविरुष्कृतः। भूतार्थकथन यस्य स्थयस्येव सर्स्वती ॥ ७॥ पूर्वैर्बद्धं कथावस्तु मिय भूयो निबधिति। प्रयोचनमनाक पर्य वैमुख्यं नोचितं सतां ॥ द॥ दृष्टं दृष्टं नृपोद्तं बङ्घा प्रमयमीयुषा । अर्वाकालभवेर्वात्ती यत् प्रबन्धेषु पूर्वते ॥ १॥ दाच्यं कियदिदं तस्मादिसमन् भूतार्थवर्णने। सर्वप्रकार्म्खलित योजनाय ममाग्यमः ॥ १०॥ युगलकं ॥ विस्तीर्णाः प्रथमे ग्रन्थाः स्मृत्यै संद्विपता वचः। सुब्रतस्य प्रबन्धेन च्छिन्ना राजकथाश्रयाः ॥ ११॥ या प्रयामगमत्रीत सापि वाच्यप्रकाशने। पारवं इष्टवैरुष्यतीव्रा मुव्रतभारती ॥ १३॥ केनाप्यनवधानेन कविकर्मणि मत्यपि। ग्रंशोर्णप नास्ति निर्दोषः चेमेन्द्रस्य नृपावली ॥ १३॥ दुग्गोचरं पूर्वसूरियन्था राजकथाश्रयाः। मम वेकाद्श गता मतं नीलमुनेर्पि ॥ १४॥